

درو پنجره سازان خیابان شهید شیرودی ۲۵ می گویند به دلیل سختی کار، جوانان از این شغل استقبال نمی کنند

فصل خزان آهنگری

سعید جلائیان اصدای فرز کاری و برش آهن در فضا پیچیده است و توجه من را به خودش جلب می کند. مسیر خودم را به سمت صدا کج می کنم، تعدادی کارگاه درو پنجره سازی را می بینم که برخی از آن ها مشغول به کار هستند. براده های گداخته آن در هوا پرت می شود و تصویری زیبا به چشم می آید. از کارشان که می پرسم متوجه می شوم سابقه تولید درو پنجره در محله کوی کارگران به حدود ۷۰ سال قبل باز می گردد. آن طور که اهالی قدیمی این محله می گویند در گذشته حدود ۳۰ کارگاه تولیدی درو پنجره در این محله فعالیت می کردند و صد هانفر در اینجا مشغول به کار بودند. اما این روزها تعداد این کارگاه ها به کمتر از انگشتان دست رسیده و ساختمان های بسیاری از کارگاه های تولیدی تخریب یا به انبار تغییر کاربری داده اند. حتی این روزها دیگر مانند گذشته صدای کوبیدن آهن از کارگاه های تولیدی به گوش نمی رسد. برای آشنایی بیشتر با کسب و کاری که روزهای افول و فراموشی را طی می کند با تعدادی از کسبه گفت و گو کردیم.

از نوجوانی پس از تعطیلی مدرسه برای کمک به پدر در کارگاهش حاضر می شدم و در کنار او مهارت استفاده از ابزارهای مختلف در ساخت در و غلبه بر سختی آهن را می آموخت. امروز حدود ۲۶ سال است وارد حرفه پدرش شده و به کار تولید درو پنجره برای واحدهای مسکونی و تجاری می پردازد. حسن یار احمدی که حال ۴۵ سال دارد در باره ورود به این حرفه می گوید: «باید توجه داشت که مهارت، بخش بسیار مهمی از شغل درو پنجره سازی است. من از نوجوانی در کنار پدرم که در کار بسیار سخت گیر بود آموزش می دیدم تا اینکه پس از ۹ سال به طور جدی، این کار را شروع کردم و توانستم به تنهایی یک در و رودی ساختمان را

درست کنم. کسب مهارت در شغل مانیا به تمرین و پشتکار زیادی دارد و باید تمام کارها را عملی با تلاش بسیار یاد گرفت.» به اعتقاد او اگر چه به تازگی در برخی رشته های فنی مدارس، کار با برخی ابزارهای مورد نیاز برای ساخت در را آموزش می دهند و حتی رشته ای به نام درو پنجره سازی چوبی داریم اما اگر صدها کتاب بخوانیم بدون انجام کار عملی نمی توانیم کاری از پیش ببریم. اومی گوید مهارت این کار تنها با شاگردی، آن هم حداقل پس از ۵ سال حاصل می شود. البته مطالعه و کسب دانش روز می تواند به یک سازنده درو پنجره برای افزایش مهارت و کیفیت کارش کمک بسیار خوبی کند.

● ابزار مورد نیاز ساخت در های آهنی

یار احمدی با اشاره به ابزار مورد استفاده در ساخت در های فلزی می گوید: «کارمانیا به ابزار خاصی دارد که از جمله آن ها می توانم به اره صابونی، اره آتشی، پروفیل بر، سنگ فرز، مینی فرز، دستگاه جوش، انواع آچار، چکش و... اشاره کنم. امروز برای ایجاد یک کارگاه و تهیه این ابزار حدود ۱۵۰ میلیون تومان باید هزینه کرد اما می توان با حدود ۱۰۰ میلیون تومان هم این کار را شروع کرد و به مرور دستگاه های دیگر را خرید. موضوع دیگری که در کار ما اهمیت دارد محل کارگاه است. امروز به واسطه فضای مجازی، دیگر قرار داشتن در یک محل که بگوییم بورس تولیدی درو پنجره است مهم نیست. علاوه بر این با توجه به صدای زیادی که در این کار تولید می شود بهتر است کارگاه از منازل مسکونی برای آرامش و آسایش مردم فاصله داشته باشد.

یار احمدی به جوانانی که به انجام کارهای فنی علاقه دارند می گوید: «متأسفانه به دلیل سختی های زیاد این کار، افراد کمی به این حرفه رومی آورند به طوری که امروز در کارگاه های تولیدی درو پنجره کمتر جوانی فعالیت می کند. حتی برای سپری کردن دوره کارآموزی کسی به ما مراجعه نمی کند. اگر ساخت و ساز منازل مسکونی دوباره شدت بگیرد شاهد کمبود درو پنجره سازی در شهر خواهیم بود. البته حتی همین الان هم این کمبود احساس می شود. برای مثال قابی را که طبق سفارش مشتریان روی در های

منطقه

و رودی ساختمان نصب می شود مجبوریم از تهران سفارش دهیم چون در مشهد هیچ کارگاهی نیست که آن ها را بسازد. در هر صورت با سابقه ای که در این شغل دارم و شکست و موفقیت ده هانفر از همکارانم رادیده ام به افرادی که قصد ورود به این شغل را دارند می گویم می توانند در این کار موفق شوند به شرط اینکه در کنار مهارت لازم، قدرت جسمانی و ایده پردازی نیز داشته باشند تا بتوانند با تغییرات و تنوعی که در سلیقه مشتری ایجاد می شود خود را وقف و تولیدات خود را تنوع ببخشند.

با تلاش ضرر کارم را جبران کردم

عباس طلوعی یکی از قدیمی های درو پنجره سازی در محله کوی کارگران درباره بازار کار خود و درآمد آن می گوید: «تا ۴ سال پیش کار ما رونق زیادی داشت. من با چندین شرکت ساختمان سازی همکاری داشتم و خودم به تنهایی در طول روز ۲ در و رودی ساختمان درست می کردم. متأسفانه با کم شدن ساخت و ساز و استقبال زیاد مردم از در های برقی که استقامت زیادی هم ندارند، سفارش های ما کاهش چشمگیری پیدا کرد. در کنار این وضعیت آهن نیز به ویژه در یک سال اخیر به شدت افزایش قیمت پیدا کرد به طوری که قیمت فروش یک در از حدود یک میلیون و ۵۰۰ هزار تومان به بیش از ۷ میلیون تومان رسید. من تلاش کردم با فعالیت در فضای مجازی و پخش تراکت برای خودم مشتری جذب کنم. اگر چه کار تعمیر در مقایسه با تولید زحمت زیاد و درآمد کمتری دارد اما با وجود این توانستم بخشی از ضرری را که در سال های اخیر داشتم جبران کنم.

خطر آسیب در هنگام کار

هادی ودیع پور ۱۶ سال سابقه تولید درو پنجره را در محله کوی کارگران دارد. او با وجود تجربه زیادی که در این کار دارد تا به حال چندین بار هنگام کار دچار آسیب دیدگی شدید شده است برای همین معتقد است استفاده از وسایل ایمنی در حرفه او بسیار اهمیت دارد. ودیع پور می گوید: «در کار ما یک لحظه غفلت و رعایت نکردن نکات ایمنی می تواند منجر به بروز یک خسارت جبران ناپذیر شود. متأسفانه در سال های اخیر بارها شاهد بروز اتفاقات تلخ برای همکارانم بودم و حتی خودم چندین بار با شکستن سنگ ارها دچار آسیب های شدیدی شدم که هنوز آثارش روی بدنم مشخص است. به جرئت می گویم بیشتر همکارانم در محل کار خود دچار سانحه شده اند برای همین به همه همکارانم و جوانانی که قصد ورود به این شغل را دارند توصیه می کنم برای کار خود از ابزار با کیفیت استفاده کنند و همواره تمام نکات ایمنی را در کار رعایت کنند.»

اگر ساخت و ساز منازل مسکونی دوباره شدت بگیرد شاهد کمبود درو پنجره سازی در شهر خواهیم بود

